

(Koninklijke Boodschap; Ontwerp van Wet.)

wezen. Volgens het bedoelde art. 37 moet het vonnis in eersten aanleg aan den regter, die het gewezen heeft, worden beteekend. Men vroeg, aan wien dit geschieden moet bij de kantoregelen en aan wien bij de regtbanken, aan het openbaar ministerie wellicht, of, wat beter zoude wezen, aan den griffier? Maar wat wordt onder de »notification légalement faite suivant les formes adoptées dans chaque État», waarvan art. 37 spreekt, verstaan? Het is niet de beteekening aan de tegenpartij, want later wordt in datzelfde artikel gezegd: »Elle sera faite également à la partie adverse.» De beteekening aan een regterlijk collegie, waarvan de laatste volzin der 1ste alinea van art. 37 spreekt, kennen wij hier te lande zij niet; behoort in de Duitsche procedure te huis, maar juist daarom moeten hieromtrent regelen worden gesteld. In art. 37 alinea 2, wordt verder bepaald, dat aan den regter in eersten aanleg door den appelland eene memorie van grieven zal worden ingediend, welke aan de tegenpartij zal worden medegedeeld; men vroeg, of de griffier zich met deze mededeeling zal moeten belasten en of er geene acte van bewaargeving moet worden opgemaakt. Daarna moeten alle stukken aan de Centrale Commissie worden opgezonden; wie dit doen zal, blijkt niet. Ook in dit opzigt wordt dus alles in het midden gelaten en dat, niettegenstaande de 3de alinea van art. 37 inhoudt: »Faute par l'appelland de se conformer aux formalités prescrites par le présent article, l'appel sera considéré comme non avenu». De volstrekte noodzakelijkheid eener regeling, welke naleving van al deze formaliteiten mogelijk maakt, behoeft dus wel geen nader betoog.

Ook vroeg men, hoe de voorloopige uitvoerbaarheid der vonnissen en de zekerheidstelling, waarvan de laatste alinea van art. 37 spreekt, kunnen bevolen worden. Eris hier ten aanzien van de voorloopige uitvoerbaarheid afwijking van art. 54 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, die de noodzakelijkheid van regeling medebrengt. Zal de regter de voorloopige tenuitvoerlegging en de zekerheidstelling op eenvoudig verzoek van de in het gelijk gestelde zonder verhoor der wederpartij kunnen bevelen? Zoo iets schijnt ongeraden, en het volgen der procedure van art. 351 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering het verkieslijkst. Welk tarief van geregtskosten zal bij het beroep op de Centrale Commissie gelden? Het tractaat zelf geeft ook daaromtrent geen licht.

Eene tweede onvolledigheid dezer voordragt achtte men daarin gelegen, dat zij in het geheel niet over het beroep in cassatie handelt. Men kan bij gevolgtrekking uit de Memorie van Toelichting opmaken, dat het zal toegelaten zijn; maar een stellig voorschrift schijnt te meer noodzakelijk, daar de woorden van art. 9 der *articles concernant la navigation du Rhin*, behoorende tot de Weener Congresacte, naar veler meening niet strooken met de uitlegging, welke daaraan nu wordt gegeven. De leden, die dit gevoelen voorstonden, verklaarden, dat zij wel in de huns inziens verkeerde opvatting wilden berusten, maar dat zij in elk geval hieromtrent regtszekerheid verlangden.

Ook werd er op gewezen dat de bepaling van art. 3 van het Koninklijk besluit van 9 Julij 1831 (*Staatsblad* n°. 22), omtrent het afleggen door de Rhijnvaartregters van den in art. 82 der Mainzer conventie van 1831 bedoelden eed niet is overgenomen. Daar deze beëdiging echter niet alleen op de Mainzer conventie, maar ook op art. 8 der reeds aangehaalde artikelen betrekkelijk de Rhijnvaart berust, en deze laatste bepaling steeds van kracht blijft, achtte men voorziening hieromtrent alsnog noodzakelijk.

Artt. 1 en 2. Alle regterlijke collegien in Nederland worden door deze artikelen bevoegd verklaard om kennis te nemen van Rhijnvaartzaken. Eenige leden zagen hierin strijd met de artt. 33 en 38 der herziene acte omtrent de Rhijnvaart. Het laatstgenoemde spreekt omtrent het appel, bepaaldelijk van *le tribunal supérieur*. Wierd deze bepaling in letterlijken zin opgevat en alleen de Hooge Raad als regter in appel aangewezen, dan zoude de moeilijkheid ten aanzien der cassatie, die dan onnodig wordt, tevens vervallen. Intusschen schijnen deze woorden volgens § 2 der Memorie van Toelichting niet in zoo beperkten zin te moeten opgevat worden. Maar is het dan toch wel de bedoeling geweest om er zulk eene uitgebreide beteekenis aan te geven als hier geschiedt? Al moge het in verband met plaatselijke omstandigheden wenschelijk zijn om meerdere collegien aan te wijzen, is het dan toch niet voldoende, wanneer bijv. de geregtshoven te Arnhem, Utrecht en 'sGravenhage met eenige in de nabijheid der rivier gelegen regtbanken tot Rhijnvaartregters wierden verklaard? Deze artikelen kwamen aan verscheidenen voor, zoo al niet tegen de letter dan toch tegen den geest der acte te strijden. Zij zagen daarin ten aanzien der strafzaken geen bezwaar, maar meenden, dat er, als er van de betaling der verschuldigde regten sprake is en dagvaarding aan het domicilie van den gedaagde noodzakelijk is, moeilijkheden konden rijzen. Zij werden echter

naar art. 35 der herziene acte verwezen, dat de bevoegdheid ten aanzien der geschillen van die regten zóó regelt, dat niet ligt een ander regterlijk collegie daarover oordeelen zal, dan welks zetel aan de bepaling van art. 33 voldoet, en hun werd verder geantwoord, dat onze Regering alleen aan de Rhijnsoeversteden behoeft mede te deelen, welke regters zijn aangewezen en de wetgever alzoo daarbij geheel vrij is.

Een lid maakte bezwaar tegen de bepaling van art. 2, welke beroep tegen *alle* in strafzaken gewezen vonnissen openstelt. Hij meende, dat voor zulke geringe zaken als waarvan hier sprake is, waar het meermalen slechts eene boete van 10 francs geldt, geen beroep moet openstaan en dat het ook niet door de Rhijnvaartacte wordt gevorderd. Andere leden meenden echter, dat dit laatste wel het geval is, daar de acte, terwijl zij in art. 37 voor het appel in burgerlijke zaken eene grens stelt, moet geacht worden in strafzaken hoger beroep tegen vonnissen door Rhijnvaartregters in eersten aanleg gewezen, onbeperkt toe te laten. Voor »dezelfde regterlijke collegien» las men liever in de 2de zinsnede: »de collegien, die volgens de bestaande Nederlandsche wetten bevoegd zijn daarvan kennis te nemen».

Art. 3. Met het oog op de laatste zinsneden der Memorie van Toelichting, vroeg men, of de president de regtbank altijd verlof moet verleen om op korten termijn te dagvaarden, en of dat geheele verlof voor deze zaken dus maar een bloote vorm zal wezen. Dit zoude men ten stelligste afkeuren. De herziene acte omtrent de Rhijnvaart bepaalt wel in art. 36, dat de procedure zoo spoedig en eenvoudig mogelijk zal zijn; maar daaruit volgt niet, dat elke waarborg tegen onregmatige krenking zijner belangen aan eenen gedaagde moet worden ontnomen. De bevoegdheid om op korten termijn te dagvaarden moet wel met inachtneming der behoorlijke vormen openstaan, maar zij mag niet in de wet *als een regt* aan den eischer worden toegekend. Daarom drong men er krachtig op aan, dat de vier laatste woorden van dit artikel zouden vervallen.

Aldus vastgesteld bij de Commissie van Rapporteurs, den 3den Junij 1869.

OLIVIER.
GODEFROI.
VIRILY VERBRUGGE.
W. VAN GOLTSTEIN.
VAN HOUTEN.

[153. 1.]

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot goedkeuring der bepalingen van eene overeenkomst door Nederlandsche en Belgische Commissarissen op den 15den Maart 1869 aangegaan omtrent de grensscheiding der beide Rijken in het Zwin.

De toelichtende memorie, die het wets-ontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren! bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Het Loo, den 31sten Mei 1869.

WILLEM.

[153. 3.]

ONTWERP VAN WET tot goedkeuring der bepalingen van eene overeenkomst door Nederlandsche en Belgische Commissarissen op 15 Maart 1869 aangegaan omtrent de grensscheiding tusschen de beide Rijken in het Zwin.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de bepalingen van de overeenkomst, op 15 Maart 1869 door Nederlandsche en Belgische Commissarissen aangegaan omtrent de grensscheiding